

สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา เอกชนในจังหวัดสงขลา

The Measurement and Authentic Evaluation of Private Vocational Institutes of Songkhla Province

รัตนารณ์ ปานแก้ว^{1*}, ประยูร เทพนวล¹ และ ปรีดา เบ็ญการ²

Rattanaporn Pankeaw, Prayoon Thepnuan and Preeda Benkar

Abstract

The objectives to this research were to examine the measurement status and authentic evaluation of quality of private vocational colleges in Songkhla Province, and to compare the measurement status and evaluation implemented by teachers of various teaching experiences. The samples were drawn from 324 teachers at private vocational colleges by using stratified random sampling. The structured questionnaires were used for data collection from those private vocational colleges. The analysis was made for means, variances and standard deviations.

The research findings were as follows: the overall measurement and the evaluation of private vocational institutes obtained high ranking. Teachers of different educational levels and different experiences gave statistically different measurement and evaluation at $p < 0.01$. The results of measurement and evaluation of teachers who have 1-3 years, 6-9 years and 10 years experiences were significantly different at $p < 0.05$

Keywords: *Measurement status, private vocational colleges, authentic assessment*

¹สาขาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อ.เมือง จ.สงขลา 90000

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail : rattanajeab2008@gmail.com)

รับบทความวันที่ 27 มิถุนายน 2557 ตอบรับตีพิมพ์วันที่ 19 สิงหาคม 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลาในกลุ่มครูผู้สอนที่มีการศึกษาและประสบการณ์การสอนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลาจำนวน 324 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่ม แบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามสภาพการวัด และการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 30 ข้อ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีสภาพการวัดและการประเมินผลด้านกระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง ตามประสบการณ์การสอนของครูกลุ่มที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ด้านกระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง โดยภาพรวมความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอน 1-3 ปี มีสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงโดยภาพรวม แตกต่างจาก ครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 – 9 ปี และ 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การวัด, วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน, การประเมินตามสภาพจริง

บทนำ

การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษามุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร และมาตรฐานการศึกษา ในการดำเนินการพัฒนานักเรียนนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2545 ได้ระบุไว้ในหมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 26 บัญญัติไว้ว่า “ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบความรู้ในกระบวนการเรียนการสอน

ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการศึกษา” (สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547) การประเมินผล การเรียนในปัจจุบันจะต้องมีประสิทธิภาพสูงกว่า การวัดความรู้พื้นฐานของผู้เรียน เพราะการประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน ดังนั้นกระบวนการประเมินผลจึงเป็นยุทธศาสตร์การสอนอย่างหนึ่งที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับผู้เรียน การประเมินผลที่ดีต้องดำเนินการในสภาพการจัดการเรียนรู้ที่เป็นจริง ใช้วิธีการที่เหมาะสม ประเมินโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และนำผลการประเมินมาใช้อย่างคุ้มค่า (ชนธิป พรกุล, 2545) นับได้ว่าเป็น การ ประเมินอย่างแท้จริง การประเมินผลที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียกว่า การประเมินผลตามสภาพจริง การวัดและ

การประเมินผล เป็นองค์ประกอบของกระบวนการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช พ.ศ. 2545 (ปรับปรุง 2546) โดยการวัดผลและประเมินผลต้องเน้นกระบวนการ ผลของการกระทำเน้นความสามารถในการดำเนินชีวิต และการวัดจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความคิด พิจารณาไตร่ตรอง การใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา เน้นความพึงพอใจในสภาพของตนเองในอดีตที่ผ่านมา การวัดและประเมินผลโดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อสอบไม่สอดคล้องกับแนวคิด การเรียนการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนคิดลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการหลากหลายเพื่อสร้างองค์ความรู้ การให้นักศึกษาปฏิบัติภาระงานที่สอดคล้องกับสภาพจริง เป็นทางเลือกหนึ่งของการวัดผลและประเมินผล ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีความคิดริเริ่ม สามารถคิดวิเคราะห์เชื่อมโยงชีวิตและได้ปฏิบัติตามสภาพจริง (เสนห์ สิงห์น้อย, 2546)

การประเมินผลตามสภาพจริงเป็นเครื่องมือประเมินผลในชีวิตจริง เป็นการประเมินจากการปฏิบัติที่ครูผู้สอนมอบหมายงาน หรือกิจกรรมให้ผู้เรียนทำตามกำหนด หรือให้เลือกทำตามความสนใจและความถนัด การประเมินตามสภาพจริงนั้นไม่เน้นการประเมินเฉพาะทักษะพื้นฐาน แต่จะเน้นการประเมินทักษะความคิดที่ซับซ้อนในการทำงานของผู้เรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และการแสดงออกที่เกิดจากการปฏิบัติในสภาพจริงในการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและเป็นผู้ผลิตความรู้ ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงรวมทั้งเน้นพัฒนาการ

เรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อสนองจุดประสงค์ของหลักสูตร และตามต้องการของสังคม การประเมินตามสภาพจริงจะแตกต่างจากการประเมินผล การเรียนหรือการประเมินเพื่อรับรองผลงานเพราะเน้นการให้ความสำคัญกับพัฒนาการความต้องการช่วยเหลือและการประสบความสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคนมากกว่าการประเมินผลการเรียนที่มุ่งให้คะแนนผลผลิต นอกจากนี้การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านกระบวนการ หรือขั้นตอนการดำเนินการวัด และการประเมินผลตามสภาพจริง (สมนึก นนธิจันทร์, 2540) ด้านการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอน (กรมวิชาการ, 2539) ด้านวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัด และการประเมินผลตามสภาพจริง (กรมวิชาการ, 2539)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการวัด และการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา ระหว่างครูผู้สอนที่มีการศึกษาและประสบการณ์การสอนต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพครูในการประเมินตามสภาพจริงที่จะนำไปสู่การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของหลักสูตรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้ไปสู่การประเมินผลตามสภาพจริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา ระหว่างครู

ผู้สอนที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ การสอนต่างกัน

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

1. ระดับการศึกษาครูผู้สอน
 - ปริญญาตรี
 - ปริญญาโท
2. ประสบการณ์การสอน
 - 1-3 ปี
 - 4-5 ปี
 - 6-9 ปี
 - 10 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม

สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง
ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา

1. ด้านกระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง
2. ด้านการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอน
3. ด้านวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง

รูปที่ 1. กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือครูผู้สอนสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา จำนวน 11 โรงเรียน รวม 790 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีเมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) มีความคลาดเคลื่อน 0.05 สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2555 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 324 คน ดังแสดงในตารางที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและหาคุณภาพของเครื่องมือซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 แบ่งออกได้เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) 4 ระดับ สอบถาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินการวัดและประเมินตามสภาพจริงได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90 ด้านการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอนด้านวิธีการได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95 และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินตามสภาพจริงได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.93 แบบสอบถามจำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการประเมินผลตามสภาพจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียน

ที่ 1 ปีการศึกษา 2555 (ระหว่างวันที่ 1 ถึง 30 กันยายน 2555) แล้วนำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบและคัดแยกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้ ส่วนแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ได้นำกลับไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบในส่วนที่ไม่สมบูรณ์อีกครั้ง ทำให้ได้แบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยมีข้อมูลครบถ้วนทั้ง 324 ฉบับ

ตารางที่ 1. จำนวนกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา

ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	วท.หาดใหญ่อำนวยการ	88	34
2	วท.อุดมศึกษาพัฒนวิชาการ	130	50
3	วท.หาดใหญ่บริหารธุรกิจสากล	40	16
4	วท.หาดใหญ่	67	26
5	วท.นครหาดใหญ่	30	12
6	วิทยาลัยพัฒนวิชาการหาดใหญ่	200	77
7	วท.พัฒนวิชาการสงขลา	9	4
8	วิทยาลัยอาชีวศึกษามิหารธุรกิจวิทยาสงขลา	60	24
9	วิทยาลัยวิชาโปลีเทคนิค	41	16
10	วท.เทคโนโลยีสงขลา	110	43
11	สองแสงพัฒนวิชาการ	55	22
รวม		790	324

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์การตรวจคะแนน ที่กำหนดไว้ แล้ววิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อทำให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ให้คะแนนตามแบบประเมินของลิกอร์ท 4 ระดับ ดังนี้ :

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.00 หมายถึง สภาพการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงปฏิบัติมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง สภาพการวัดและ

ประเมินผลตามสภาพจริงปฏิบัติมาก
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง สภาพการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริงปฏิบัติน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง สภาพการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงปฏิบัติน้อยที่สุด
ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ระหว่างผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน หากใช้สถิติการทดสอบที (T-test) และการทดสอบเอฟ (F-test) ระหว่างผู้สอนที่มีประสบการณ์สอนต่างกัน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ LSD ต่อไป

ผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง โดยรวมอยู่ในระดับมากมีการปฏิบัติการวัดและการประเมินตามสภาพจริงเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือมีการวางแผนการสอนอย่างรอบคอบรัดกุมตามกระบวนการที่กำหนดก่อนการสอน และกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้า

1.2 ด้านการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอน โดยภาพรวม

อยู่ในระดับมากมีการปฏิบัติการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการวัดและการประเมินผลผู้เรียนเป็นระยะ ๆ มากที่สุด รองลงมาคือ มีการเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดก่อนการประเมินผลและกำหนดการวัดผลและการประเมินผลเป็นรูปภาพชัดเจนตามลำดับ

1.3 ด้านวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง โดยภาพรวมอยู่ระดับมากมีการปฏิบัติการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เรื่องการสร้างข้อสอบ โดยคำนึงถึงความยากง่าย และจำนวนข้อเหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ กำหนดจุดประสงค์การวัดและประเมินผล และมีเครื่องมือวัดครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการสอนทุกจุดประสงค์ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2. สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลาภาพรวม

สภาพการวัดและการประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
ด้านกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง	3.47	0.45	มาก
ด้านการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอน	3.21	0.38	มาก
ด้านวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง	3.36	0.43	มาก
รวม	3.35	0.37	มาก

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลาตามระดับ

การศึกษาพบว่า สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง โดยภาพรวมครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโทมีสภาพการวัดและ

การประเมินผลด้านกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงทั้งสอง ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท มีสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงด้านกระบวนการและขั้นตอนการวัดและการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา ตามระดับการศึกษาของครูผู้สอน

สภาพการวัดและการประเมินผล	ระดับการศึกษา				t
	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง	3.44	0.39	3.62	0.74	-2.322
2. ด้านการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอน	3.21	0.39	3.24	0.33	-0.480
3. ด้านวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง	3.35	0.43	3.46	0.44	0.1513
ภาพรวม	3.33	0.35	3.44	0.41	-1.724

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา ตามประสบการณ์การสอนพบว่า สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง ของครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีการวัดและ ประเมินผลตามสภาพจริงและภาพรวม ด้านกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการวัดและ การประเมินผลตามสภาพจริงแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 4) โดย ภาพรวมครูที่มีประสบการณ์การสอน 1-3 ปี มีสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงแตกต่างจาก ครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 – 9 ปี และครูที่มีประสบการณ์การสอน 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านกระบวนการขั้นตอนการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงครูที่มีประสบการณ์

1-3 ปี มีสภาพการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ 4-5 ปี 6 – 9 ปี และ 10 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยอภิปรายตามประเด็น ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลาโดยภาพรวม มีการวัดผลตามสภาพจริงมีการปฏิบัติระดับมาก โดยครูผู้สอนให้ความสำคัญกับกระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง นำการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอน และด้านวิธีการ และเครื่องมือ

ตารางที่ 4. ผลการเปรียบเทียบสภาพการวัด และประเมินผลตามสภาพจริง ในสถานศึกษาสังกัด
อาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา ระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F
ด้านกระบวนการขั้นตอนการ ดำเนินการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	ระหว่างกลุ่ม	3.50	3	1.17	5.90**
	ภายในกลุ่ม	63.24	320	0.20	
	รวม	66.73	323		
ด้านการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริงในการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.75	3	0.25	1.52 ^{ns}
	ภายในกลุ่ม	47.05	320	0.17	
	รวม	47.80	323		
ด้านวิธีการและเครื่องมือ ที่ใช้ในการวัดและประเมิน ตามสภาพจริง	ระหว่างกลุ่ม	1.23	3	0.41	2.19 ^{ns}
	ภายในกลุ่ม	59.83	320	0.19	
	รวม	61.058	323		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.590	3	0.53	4.06**
	ภายในกลุ่ม	41.788	320	0.13	
รวม		43.377	323		

** แตกต่างในระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$), ^{ns} ไม่แตกต่างทางสถิติ

ที่ใช้ในการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 และ มาตรา 24 (3) (2) บัญญัติไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

1.1 สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา ด้านกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ครูผู้สอนมีการปฏิบัติระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก

ในกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการวัดการประเมินผลตามสภาพจริง ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาต้องดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับสมนึก นนธิจันทร์ (2540) ได้กล่าวถึงกระบวนการขั้นตอนการดำเนินงานการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความราบรื่น ครูผู้สอนจะต้องวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างรอบคอบรัดกุมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพของตน

1.2 สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา ด้านการวัดและการ

ประเมินผลตามสภาพจริง โดยรวมมีสภาพการวัดและการประเมินผลปฏิบัติระดับมาก แสดงว่าครูมีความสนใจ และให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 (มาตรา 26) ได้กล่าวว่า ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรมและทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา การนำการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอนจึงเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีการประเมินตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ สายหยุด ผดุงจันทร์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ด้านการวัดผลและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีสภาพการดำเนินงานมากที่สุด คือ ผู้สอนมีการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการประเมิน และข้อที่มีสภาพการดำเนินงานมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดและการประเมินผลซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ยุ้สอนกับโรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญ เพราะจะทำให้เกิดประโยชน์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างสูงสุด

1.3 สภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษา สังกัด อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ด้านวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง โดยรวมมีสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงมีการปฏิบัติระดับมาก แสดงว่า ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ

ประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ประพันธ์ พุฒตาล (2547) พบว่าสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่ศึกษาการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงด้านวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่ครูมีการปฏิบัติครบทุกข้อ มีการแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบเพื่อการปรับปรุง พัฒนาตนเอง มีการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการสอนและนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนานักเรียนและยังสอดคล้องกับงานวิจัย ฉัตรวิรินทร์ วรดิษฐ์ (2548) ที่ศึกษาสภาพการวัดและประเมินผลการเรียนด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ของอาจารย์ผู้สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมสาขาการขาย สาขาคอมพิวเตอร์และสาขาบัญชี ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2545 พบว่าภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือมีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงมีการสรุปผลการเรียนตามจุดประสงค์การเรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรูู้และผ่านเกณฑ์จุดประสงค์การเรียนรูู้ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนแก่ผู้เรียน มีการทดสอบก่อนและหลัง การวัดและประเมินผลการเรียนระหว่างเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรูู้ มีการประเมินผลการเรียนโดยผลงานกลุ่ม วิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบก่อนนำไปใช้ปรับปรุงคุณภาพของข้อสอบที่วิเคราะห์แล้ว ใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ ใช้แบบทดสอบแบบอัตนัย ให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน ถาม-ตอบในชั้นเรียน สอดคล้องกับหลักการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงที่ กรมวิชาการ (2542) กล่าวโดยสรุปไว้ว่า การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง

จะต้องใช้เครื่องในการวัดอย่างหลากหลาย ได้แก่ แบบการสังเกต แบบบันทึกพฤติกรรม แบบสำรวจรายการ แบบสำรวจร่องรอย แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบการบันทึกจากการสุ่มเวลา แบบบันทึกจากการสุ่มเหตุการณ์แบบสัมผัส และ การเก็บรวบรวมคะแนนเป็นแฟ้มสะสมผลงาน

2. ผลการเปรียบเทียบ การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอนจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้สอนพบว่า สภาพการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงด้านการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้ในการเรียนการสอน โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ประพันธ์ พุฒตาล (2547) ที่ศึกษาสภาพการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ พบว่าในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงาน ครูยังมีการงานมากและครูยังเข้าใจในวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงไม่ชัดเจน อาจเป็นสาเหตุทำให้ประสิทธิภาพงานไม่สมบูรณ์

ผลการเปรียบเทียบสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา ตามระดับการศึกษาและผู้สอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโท ที่ปฏิบัติการสอนในวิทยาลัย ต่างก็ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้เป็นไปตามแนวทางเดียวกันคือ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ครูได้ศึกษาดำรงเอกสาร ตลอดจนเข้ารับการ

อบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินตามสภาพจริง จึงส่งผลให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีสภาพการวัดและประเมินผลตามจริง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา ตามประสบการณ์การสอนพบว่า โดยภาพรวมของครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ด้านกระบวนการขั้นตอนการดำเนินการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่าในภาพรวมครูที่มีประสบการณ์การสอน 1-3 ปี มีสภาพการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างจาก ครูที่มีประสบการณ์การสอน 6-9 ปี และครูที่มีประสบการณ์การสอน 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านกระบวนการขั้นตอนการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงที่มีประสบการณ์ 1-3 ปี มีสภาพการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ 4-5 ปี 6-9 ปี และ 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์สอนน้อยกว่าไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเตรียมเครื่องมือในการวัดและประเมินผล หรือยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการ วิธีการขั้นตอน และเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพจริง ต้องใช้วิธีการที่หลากหลายเครื่องมือวัดผลไม่ควรประเมินแบบทดสอบอย่างเดียวแต่ควรใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะวัด เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ด้วยความเต็มใจมีความสุขและเห็นความสำคัญของการประเมินผลตามสภาพจริง โดยมีการวัดผลประเมินผลให้ครบถ้วนทุกด้านตามศักยภาพและความสามารถของผู้เรียน

4. การเปรียบเทียบสภาพการวัดและ

การประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัด
อาชีวศึกษาเอกชน ด้านวิธีการและเครื่องมือที่ใช้
ในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ผลการ
เปรียบเทียบโดยภาพรวมไม่แตกต่าง ทั้งนี้เนื่องจาก
วิธีการ ขั้นตอน และเกณฑ์การประเมินผลตามสภาพ
จริง ต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย เครื่องมือวัดผล
ไม่ควรเป็นแบบทดสอบอย่างเดียว แต่ควรใช้ให้
เหมาะสมกับสิ่งที่วัด เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพ
ของผู้เรียน การประเมินผลตามสภาพจริงโดย
ให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองประเมินเพื่อน หรือ
ให้เพื่อนประเมินผู้เรียนด้วยความเต็มใจ มีความสุข
และเห็นความสำคัญของการประเมินผล ตลอดจน
ครูผู้สอน ก็ต้องให้ความสำคัญกับการวัดและ
การประเมินผลตามสภาพจริง โดยมีการวัดผล
ประเมินผลให้ครบถ้วนทุกด้านตามศักยภาพและ
ความสามารถของผู้เรียนนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ
วิจัยของ ฉัตรวรินทร์ วรดิษฐ์ (2548) ได้ศึกษา
เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการวัดและประเมินผล
การเรียนด้านพุทธพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะ
พิสัย ของอาจารย์ผู้สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สาขาการขาย สาขาคอมพิวเตอร์ และสาขาบัญชี
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า สภาพการวัดและ
ประเมินผลการเรียนของอาจารย์ผู้สอนประเภทวิชา
พาณิชยกรรมในสาขาการขาย คอมพิวเตอร์ บัญชี
ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2545 พบว่า มีระดับการปฏิบัติด้านพุทธพิสัย ด้าน
จิตพิสัย และด้านทักษะพิสัยอยู่ในระดับมากปัญหา
การวัดและประเมินผลการเรียนของอาจารย์ผู้สอน
ประเภทวิชาพาณิชยกรรมในสาขาการขาย สาขา
คอมพิวเตอร์ และสาขาบัญชี ตามหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พบว่า
มีปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนด้าน
พุทธพิสัย อยู่ในระดับน้อย มีปัญหาการวัดและ
ประเมินผลการเรียนด้านจิตพิสัย และด้านทักษะ
พิสัย อยู่ในระดับปานกลาง และอาจารย์ผู้สอนที่มี
เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์สอน และสาขา
ที่ทำการสอนต่างกัน จะมีสภาพและปัญหาการวัด
และประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. 2542. การประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. 2539. การประเมินผลจากสภาพจริง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชนาธิป พรกุล. 2545. แคลิฟอร์เนียรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรวรินทร์ วรดิษฐ์. 2548. สภาพปัญหาและการวัดและประเมินผลการเรียนของอาจารย์ผู้สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ประพันธ์ พุดตาล. 2547. การศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2544. กรุงเทพฯ: บริษัทพรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สมนึก นนธิจันทร์. 2540. การเรียนการสอนและการประเมินผลจากสภาพจริง โดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน. สุรินทร์: รุ่งธนเกียรติออฟเซต.
- สายหยุด ผดุงจันทร์. 2549. สภาพและปัญหาการดำเนินงานการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- เสน่ห์ สิงห์น้อย. 2546. การศึกษารูปแบบการตีค่าความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Krejcie, Robert. V. and Daryle, W. Morgan. 1970. Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement 30(3): 607-608.